

Селища с 40–50 % ромско население

Групата селища с 40-50 % ромско население до 1992 г. е слабо представена и в нея се наброяват няколко селища: през **1887 г.** – Ценово (община Чирпан), през **1900 г.** – Чалъкови (Раковски), през **1946 г.** – Градец (Котел), Върбица (Бяла Слатина), Странджево (Крумовград) и Козяк (Дулово); **1965 г.** – Радан войвода (Вълчигол), Юлиево (Мъглиж), Голям извор (Стамболово) и Шишковица (Антоново). През **1992 г.**, подобно на селищата от предходната група, броят им нарастват на 31, като основно те се намират в Североизточна България (половината от тях), следвана от Южна Централна България с приблизително 1/4 от селата (фиг. 22). В останалите части на страната селищата от тази група са малко на брой. Основната част от селата в *Североизточна България*, в района на *Южна Добруджа* и *Лудогорието*, са концентрирани в общините Дулово (селата Прохлада, Пороино, Черковна), Добрич (Сливенци, Лесково), Балчик (Преспа), Кайнарджа (Средица), Никола Козлево (Крива река и Църквица) и др. През **2011 г.** са регистрирани 59 селища, като подобно на предната група получават широко разпространение и в други части на страната – общините Ябланица (Брестница, Ореше), Созопол (Равна гора, Ново Паничарево), Самоков (Ковачевци), Плевен (Търнене), Вълчигол (Добротич, Бояна), Брусарци (Крива бара), Белозградчик (Струиндол) и др. (фиг. 23).

Селища с над 50 % ромско население

През **1887 г.** е регистрирано само едно селище с преобладаващо ромско население – Българово (Бургас); през **1900 г.** – освен него са и селата Каменари (община Елена), Стеврек (Антоново), Мътеница (Хисар); през **1934 г.** – Багра (Кърджали), Слатина (Ябланица) и Маган (Маган); през **1946 г.** – Слатина (Ябланица) и Пънчево (Средец), и през **1965 г.** са също само три селища: Горни Главанак (Маджарово), Железари (Стражица) и Зарник (Кайнарджа). През **1992 г.** селищата от тази група значително нарастват и наброяват 37 селища, като са сравнително равномерно разпределени в отделните части на страната (фиг. 22). Повечето от тях се намират в *Южна Добруджа*, като с най-голяма концентрация е община Добрич (Дряновец, Алицек, Царевец, Воднянци, Ловчанци), Генерал Тошево (Присад и Горица), Балчик (Тригорци), Каварна (Травник), Провадия (Градинарово и Снежина), и в *Източна Стара планина* – общините Търговище (Вардун и Острец), Омуртаг (Беломорци), Котел (Градец), Елена (Топузи и Майско), Дългопол (Величково). Останалите селища са пръснати из цялата страна. До последното преброяване (**2011 г.**) броят на тези селища нараства почти двойно в сравнение с началото на 90-те години и възлиза на 70 села и един град (Върбица) (фиг. 23). През последното преброяване тези